



גן החיות התנ"כי בירושלים ע"ש משפחת טיש
حديقة الحيوان اورشليم القدس باسم تيش
THE TISCH FAMILY ZOOLOGICAL GARDENS IN JERUSALEM

פרו פיל

פברואר 2006 גליון מס' 81

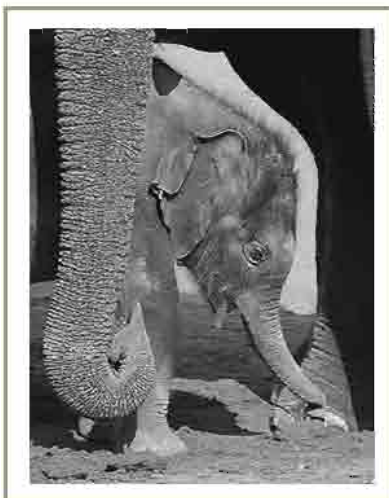
בשיתוף הקרן לירושלים

הפילון "גבי" – 200 ק"ג של מתיקות



חברת הביטוח "מגדל" פורשת חסות על פרויקט הפילים בגן החיות.

ובין כל הרגליים והחדקים אפשר למצוא גם שלושה מטפלים שמנסים להרגיע את המהומה. בעזרתה של חברת "מגדל", התאפשרה קנייתו של משקל ענק-משקל למשאיות, בעזרתו נוכל לשקול את הפילות ולעקוב כמו שצריך אחרי התפתחותו של "הרך" הנולד. זאת, מכיוון שבניגוד לשיד הילדים הידוע "גבי" הפילון למד לצעוד מהר מאד, עד כדי כך שהיה בלתי אפשרי לעצור אותו ולהעלות אותו על משקל קטן וממש לא מפתה. כשהצלחנו סוף סוף להעלות אותו על המשקל הענק שקנה לכבודו, גילינו להפתעתנו שהוא שוקל לא פחות ולא יותר – 200 ק"ג. הוא בסה"כ בן 6 שבועות... זה הקטן עוד גדול יהיה, וכנראה שזה יקרה מהר משחשבנו. בימים אלה לומד הפילון לצאת לטיולים בשבילי הגן עם "תמר" והפילות. עדיין קצת קשה לו להתרכז בשביל המסודר, והוא תמיד מוצא המון "הפתעות" בשולי הדרך, אך לאט לאט הוא מתחיל ללמוד איך הולכת שיירת פילים וכמה מסעיר הוא גן החיות בטיולים של בוקר. ואם תרצו גם אתם לבוא ולהתפעל, בואו בשעות הבוקר – "גבי" נמצא בתצוגת הפילים מדי יום בין השעות 10:00-13:00, אם מזג האוויר יאפשר זאת.



צילומים: רותי שולר

אחרי שנרגענו מהחגיגה הגדולה של הולדתו של הפילון, בנה של "תמר" הפילה והתרגלנו לעובדה שהתברכנו בפילון יפהפה, התפנינו לטפל בפרטים. חברת הביטוח "מגדל" פרשה את חסותה על הפילון ואפשרה בתרומתה את הרחבתה של תוכנית המחקר והאימון של הפילים כחלק מהפעילות הבינלאומית בנושא שימור וריבוי הפיל האסיאתי. הוחלט לקרוא לפילון "גבי" – על שמו של דר' גבי אשכר, ווטרינר וסמנכ"ל גן החיות שהיה מובילו של פרויקט ההפריה המלאכותית של "תמר" ונהרג בתאונת דרכים באוגוסט 2004. "גבי" האיש ממשיך להיות חסר לנו מאוד כשאנחנו מתפעלים מ"גבי" הפילון.



פילפילון למד לצעוד

"גבי" הפילון העביר את ימיו הראשונים בבית הפילים ואחרי שבועיים התחיל לצאת לחצר עם הפילות האחרות. לא עבר זמן רב עד שהבנו שמדובר בשובב גדול. כבר בחנוכה שיבש גבי לחלוטין את מופע הפילים ולא איפשר ניהול "תקין" של שום מהלך רגיל בשגרת הפילים. הוא משחק ומנסה הכל – בוע, מים, גזר, ענפים ואפילו חול ואבנים. המהומה הגדולה מתחילה כשהוא נקלע למצוקה שנראית לו קשה, ואז בקריאות נואשות הוא מצליח להפעיל את כולם – "תמר" האמא המסורה חשה מייד לעזרתו בתרועות חזקות, הפילות מתקבצות כולן ומנסות לעזור

סיפור של חורף

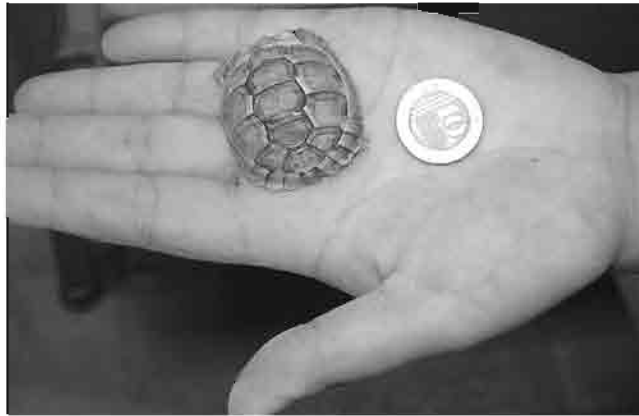
"עליזה" והמגב

מהאחו לביתה הקט. דרך לא ארוכה שוודאי מוכרת לכם. ממש לא דרך חתחתים. והימים, ימי חורף, ובחורף יורד מידי פעם גשם, והגשם יוצר לעיתים שלוליות. ושלוליות כזו, קטנה, רדודה, מצטברת בכל פעם בשביל המוביל לביתה של האתון הנכבדה. "עליזה" הולכת ברוגע ובשמחה אחרי מטפליה עד שמגיעים ל... שלולית. אז היא נעצרת – ושום כח שבעולם לא יזיז אותה ממקומה. לא יעזור כל ויכוח או שכנוע. לא בטוב ולא ברע. "עליזה" לא תמשיך בדרכה ולא תסכים לדרוך בשלולית. מטפלי פינת החי כבר רגילים לדבר. ציוד חובה הוא – מגב. מגב רחב. המטפלים צריכים להיות מצוידים במגב, לגרוף את המים מהשלולית – ורק שהדרך יבשה ואין מים בשלולית, תאות "עליזה", תתרצה ותמשיך בדרכה. ה"טקס" הזה מתקיים כל יום שבו מצטברת כמות מים, אפילו של מילימטרים בחדים בשלולית הקטנה שבדרכה של "עליזה". המגב הוא כלי הכרחי בשגרת הטיפול באתון בימי החורף. ללא מגב אין אפשרות להתקדם. אנחנו כבר בחקים גיוס של עובדים/מתנדבים לימי החורף. והתפקיד – להיות המגב של "עליזה" האתון...



זה סיפור חורפי על "עליזה". האתון של גן החיות. מה לא אמרו, אומרים ויאמרו על חמורים. הדימוי ידוע ולא דווקא חיובי. אבל סיפורה של "עליזה" דאי יובילכם למסקנה אחת – אל תתווכחו עם חמור – אתם תכנעו ראשונים... "עליזה" שלנו הגיעה לגן החיות מקיבוץ איילון. היא הגיעה לפני 4 שנים עם חברתה הטובה האתון "חמרה". יש להן בית קטן בגן החיות לילדים, בסמוך לכבשים ולעזים. את חלק מזמנן הן מבלות דווקא ב"אחו" – בשטח הארכיאולוגי הסמוך לגן החיות לילדים. הבעיה עם "עליזה" היא בעיקר בחורף. עליזה לא מוכנה לדרוך ב... שלוליות. חמור/אתון – אבל את רגליה העדינות לא תסכים בשום פנים ואופן להרטיב במי השלולית. את המראה אתם צריכים לראות במו עינכם. רק אז תוכלו להבין את שגינותיה של "עליזה". מטפלי פינת החי מובילים את "עליזה"...

ממש בחודשים אלו, בתקופת ט"ו בשבט, כאשר הגשמים הספיקו להרוות אפילו את אדמת הנגב, מגיעה פעילות צבי היבשה המדבריים לשיאה (לא בדיוק ריצה מהירה ממקום למקום, אבל יחסית לצבים זה בהחלט שיא). בעונה זו צבי היבשה המדבריים זוללים את עלי הצמחים המלבלבים במדבר אחרי הגשמים הראשונים ותוך כדי כך מסייעים בהאבקת הפרחים, כאשר הם תוחבים את ראשיהם לתוכם בכדי ללקק את הצוף המתוק והעשיר באנגריה. אגב, אם אתם לא בטוחים מה זה בדיוק צב יבשה מדברי, אל תרגישו לא בנוח. המין הזה כל-כך נדיר שלא רבים מכירים אותו. צב היבשה המדברי (*Testudo wernerii*), הנפוץ בארצנו רק באזור הנגב המערבי ובמישור ימין, הוא מין



אחד מהצבים שנולדו בגן החיות. צילום: נועם ורנר

חולות הנגב במטרה לאתר את אזורי התפוצה הנוכחיים של המין ואת הגורמים המסכנים אותו. הסקר, נערך בחודשי החורף והאביב של 2004-2005 על-ידי בועז שחם שהוא הרפטולוג (חוקר זוחלים) מומחה. במהלך הסקר תועדו לא רק הצבים החיים אלא ממצאים נוספים כגון עקבות שיכולים להעיד על פעילות צבים באזור מסוים. שישה אזורי חולות במערב הנגב נבחנו: חולות שמורת הטבע משאבים, עגור, שונרה, נחל סכר, צאלים וניצנה. כל אזור נבדל מהאחרים בגורמי הסיכון הקיימים בו, דבר שעשוי לרמוח על הגורמים המסוכנים ביותר עבור צב היבשה מדברי. באופן לא מפתיע כלל הייתה כמות הממצאים הגבוהה ביותר בתחומי שמורת הטבע משאבים, אזור שכמעט ואינו מופרע על ידי פעילות אנושית כלשהי. לעומת זאת, באזור ניצנה לא נמצאו כלל סימנים לפעילות, פרט לשרידי צבים ישנים. אזור זה הוא אזור של התיישבות חדשה שבה לא רק שונה בית הגידול באופן קיצוני והפך לאזור חקלאי, אלא, כפי

הנראה, ישנה באזור גם כמות גדולה יחסית של בעלי חיים עוקבי אדם, כגון עורבים, שועלים או כלבים, אשר טורפים את ביצי הצבים ואת הצבים הצעירים ואולי אף צבים מבוגרים יותר. מינים אלה אינם מקומיים לאזור ומגיעים בעקבות בני האדם והפסולת שהם מייצרים ומשאירים בשטח. גורם סיכון נוסף שהתבלט הוא פעילות רכבים. בחולות צאלים, אזור של פעילות רכבי צבא כבדים, נמצאו מעט מאוד סימני פעילות, וגם בחולות עגור ושונרה, אזורים החביבים על נהגי רכבי השטח האזרחיים למיניהם, המצב אינו מזהיר. מתעתד להמשיך במאמציו להגן על צב היבשה המדברי ולסייע לו לחמוק מההכחדה, תוך המשך

הרבייה בשבי והמחקר ואולי, בעתיד, השבה לטבע של פרטים לצורך אישוש האוכלוסייה. בינתיים, אם אתם נתקלים במהלך טיולכם בצב, אתם מוזמנים להסתכל עליו ולהתרשם מהחיה העתיקה, המיוחדת והמעניינת הזו, אבל בבקשה, אל תרימו אותו והניחו לו לנפשו. זה המעט שכולנו יכולים לעשות בכדי לסייע בשימורו של צב היבשה המדברי, רגע אחד לפני שיעלם במהירות מדהימה מארצנו, ולכן גם מהעולם כולו.

המוגדר כנמצא ב"סכנת הכחדה חמורה" על-ידי ה-IUCN (איגוד שמירת הטבע העולמי). גדל האוכלוסייה העולמי מוערך ב-3000 פרטים אשר רובם המכריע (כנראה שכולם) חיים כיום בתחומי ישראל. בעבר חי צב היבשה המדברי גם בצפון-מזרח מצרים ובצפון חצי-האי סיני אולם אוכלוסיות אלו נכחדו או שנותרו מהן פרטים בודדים בלבד. צב-היבשה המדברי מאכלס אזורי חולות מדבריים. בישראל הוא נמצא כיום באזור הנגב, באזורי החולות דרומית ומערבית לבאר-שבע וכן באזורים מבודדים מזרחה משם כגון מישור ימין ומישור רותם. אזורי החולות בכלל וקיומו של צב-היבשה המדברי בפרט, נמצאים כיום בסכנה. שטחי האימונים של צה"ל,

רמיסת אזורי החולות בידי עדרים וצבים, פעילות ספורט מוטורי באזורי החולות והפיכת אזורי חולות לאזורים חקלאיים הן חלק מהבעיות העומדות בפני הישרדות המין. בנוסף, אחת הבעיות העיקריות המאיימות על המין, כמו גם על מיני צבי יבשה רבים אחרים, היא איסוף פרטים להחזקה כחיות מחמד. רבים מהמטיילים הנתקלים בצבי-יבשה מדבריים טועים בהם וחושבים אותם לצבי-יבשה מצויים (הנמצאים גם הם בסכנת הכחדה ואסורים באיסוף) ואוספים אותם לבתיהם. למרות הדמיון המסוים בין שני המינים, ניתן להבחין ביניהם בקלות יחסית באמצעות מספר סימנים פשוטים: צבי-היבשה המדבריים קטנים וגודלם אינו עולה בד"כ על 12-13 ס"מ, במרכז לוחיות שריון הגב שלהם אין נקודות שחורות, שולי שריון

אדר פונדחינסקי ז"ל - לזכרה

אדר היא המתנדבת הראשונה ש"שברה" באוקטובר 2002 את מחסום ה"אין מתנדבים" בתצוגת הטורפים עם דניס. זוהי איננה קלישאה, דניס לא חשב שבטורפים יכולים להסתובב אנשים המגיעים פעם בשבוע. "חיות מסוכנות יש שם" - אמר. ועם דניס אף אחד לא התווכח, עד שאדר הגיעה. עוד בשיחת הטלפון הראשונה שניהלתי איתה אמרה אדר "ושתדעי לך שאני רוצה להתנדב בטורפים"... בעוד אני מנסה להסביר ש"שם אין מתנדבים"... "ובמחלקות אחרות נחמד לא פחות"... היא מסבירה לי ש: "צריך לשפר להם את התנאים.... ככה אי אפשר להחזיק חיה... שם אני רוצה להתנדב ולעזור". ביום קליטת המתנדבים משוחח שמוליק, שהיה אז המטפל הראשי, על העניין עם דניס ואדר - בפנים. חודשים

היד השלישית פ י נ ת ה מ ת נ ד ב

לאחר מכן, ב"פרופיל", בפינת המתנדבים, במסגרת "הכר את המתנדב", אדר מספרת ש: "היום אני כבר מפויסת יותר עם גני חיות במיוחד בנושאי השימור והחינוך. אך עדין יש לשפר את תצוגת הנמר הפרסי". במסגרת פרויקט סיום קורס המטפלים

בחרה כמובן את "שיפור תצוגת הנמרים בגן". בתחילת החודש לוינו את אדר למנוחתה לאחר שהוכנעה על ידי מחלה קשה בה לחמה באומץ ובנחישות האופייניים לה כל כך. דניס מנסה לפרט איך אדר חדרה לליבו כבר מהרגע הראשון. "רצינית, חכמה ואיכפתניקית אמיתית. לא רק מדברת אלא אשת מעשה. היא, שלא כמו אחרים בגן, לא רצתה ישר לגעת בחיות אלא בחנה, הקשיבה והסתכלה". אדר נהגה לאפות עוגיות דבש, "הרי דובים אוהבים דבש ובחראי כך גם המטפלים שלהם"... לדניס, הכינה את שאהב - עוגת פאי תפוחים, לאחרים בגן יעצה, כעורכת דין במקצועה, בענייני חוק. אנשי הגן כבדו אותה מאוד. דניס נזכר שכשספרה לו על מחלתה היה זה ממקום של כח ולא של חולשה. וכך היה בהמשך. גם כשכבר לא יכלה להגיע ברציפות לגן, טלפנה, התענינה בחיות וחזקה את דניס שקשה היה לו לראותה, נלחמת על חייה בגיל כה צעיר. דניס מסכם: "אדר הייתה אמיצה, בחורה שדאגה לאנשים אחרים ולבעלי החיים יותר משדאגה לעצמה".

דניס סמית' וצילי כפיר

חשולחנו של הזואולוג

נועם ורנר

הגב בולטים אחורה ומעט כלפי מעלה ושריון הבטן שלהם בחיר ומתאפייני בשני כתמים שחורים בלבד, בצורת משולש.

פרט לכך ששיא פעילותם של צבי היבשה המדבריים הוא בחורף, רק עוד מעט ידוע על אורחות חייו של צב-היבשה המדברי בטבע. ממחקרים ותצפיות שנערכו בארץ עולה כי הפרטים הם טריטוריאליים, אם כי קיימת חפיפה בין טריטוריות של פרטים שונים. עיקר פעילותו של צב היבשה המדברי הוא בסתיו, חורף ואביב ואילו את הקיץ החם הוא מבלה בתרדמת, או נמנמת קיץ, בעיקר בתוך מחילות מכרסמים מתחת לשיחים. בעת פעילותו מחפש צב-היבשה המדברי את מזונו - צמחים. בניגוד לצב-היבשה המצוי, צב-היבשה המדברי הינו צמחוני מובהק. באביב, לפני הכניסה לתרדמת הקיץ מטילות הנקבות את הביצים, 1-3 ביצים בכל תטולה, בתוך גומה מכוסה בחול. כל נקבה מטילה בדרך-כלל 2-3 תטולות בכל עונה. לאחר 2.5-3.5 חודשים בוקעות הביצים והצבים הצעירים מתחילים את חייהם העצמאיים. במהלך חייהם לא צפויים צבי-היבשה המדבריים לפגוש הרבה אויבים טבעיים. הכוח האפור עשוי לטרוף אותם, אולם כיוון שהכוח הוא בעיקרו פעיל קיץ הסיכויים למפגש כוח-צב הם נמוכים יחסית. עם זאת, שועלים וכלבים שמגיעים עם ההתיישבות האנושית עשויים אף הם לסכן את הצבים. תוחלת חייו של צב-היבשה המדברי בטבע, בהנחה שאינו נטרף או נרמס, מוערכת בלפחות 20 שנה, עם כי תוחלת החיים המרבית של הצבים אינה ידועה.

לפני שנים הוחלט בגן החיות התנ"כי להתגייס לטובת שימור וריבוי צבי היבשה המדבריים. בתמיכת קרן המלגות של גן החיות, הקרן ע"ש פרופ' אהרון שולוב, מייסד גן החיות, הוקם בגן החיות גרעין רבייה של מין נדיר זה, המנוהל על-ידי עליזה רומן, המטפלת הראשית של ביתן החיות הקטנות. לאתר התחלה איטית משהו (אלה צבים בסופו של דבר) התחולל השנה "פיצוץ אוכלוסין" ו-26 צבונים קטנטנים בקעו ושרדו בגן החיות. בשנה החולפת התגייסה שוב קרן שולוב לעזרת הצבים והעמידה מלגת מחקר לעבודת שדה - סקר בשטחי הנגב לבדיקת מצבם של הצבים בטבע. כיוון שהמידע על הביולוגיה של המין ועל תפוצתו בארץ אינו מעודכן, החליט גן החיות התנ"כי לערוך סקר ראשוני של

As I'm sure you all know by now, a baby elephant was born at the zoo. Gabi was born on December 10, 2005. He is the son of Tamar and Emmett, a bull living at Whipsnade Wild Animal Park in the United Kingdom. Gabi was named after Dr. Gabi Eshkar, the head veterinarian of the zoo who was killed in a road accident in 2004. Dr. Eshkar began the project of artificial insemination that resulted in the birth of the baby elephant. Gabi was born after a long and arduous labor and was Tamar's first birth. Tamar is a 20 year old elephant and therefore it was considered a "high-risk" pregnancy and birth. The baby weighed 90 kilos at birth and according to the guidelines of normal behavior he is nursing 15 liters of milk per day. He has gained approximately 30 kilos since his birth. Meanwhile, it is becoming very hard to weigh him – he runs around constantly and has no desire to be caught by anyone! From the time he was born, the elephant keepers have been amazed how rapid his development is. Gabi quickly learned all the tricks: how to slide in the mud, how to throw sand in the air, how to collect water in his trunk and how to act up when the other elephants are performing their daily routine. Things just aren't like they used to be...

Mother Tamar watches over her young son very closely, protects him and keeps him from harm. She listens to every sound he makes, and runs to his side if he seems to need her. The mother and baby are integrating very well into the herd. The other females walk with him, and protect him just like in nature, where the wild females will keep the youngsters surrounded, led by one alpha female. The staff of the Elephant Department is continuing their regular work, with a difference; they now have a sweet little source of pride and amusement – Gabi the baby elephant. You can see Gabi in the elephant enclosure daily from the hours of 10:00 – 13:00, weather permitting.



Photo: Ruthl Schueler

Going from very large to very small, the staff at the hospital unit are currently working with a very tiny insectivorous bat. The bat was brought to the zoo with an injured wing and must be hand



fed. Every morning one of our first jobs is to fetch the little bat from its cage, and sit quietly with it in hand while it warms up. When the little thing is warm enough, it starts to "vibrate" and this is the sign that it is ready to eat. It is

being fed on meal worms, which it goes after with amazing gusto, putting down 8 to 10 worms per feeding. It's amazing how much such a little thing can eat! After finishing its meal, it goes back to sleep, cuddled down deep inside a towel. Getting the picture you see here was very difficult, as the vibrations are so fast, that it is almost impossible to get an in-focus picture! Thanks to Gili Cohen Magen, we finally succeeded. One note I would like to make, if you ever happen to find a bat in the wild, please don't handle it. Pick it up in a box or with a towel, and contact the zoo or the Nature Reserves Authority. Bats can carry rabies, and while all of our staff has had rabies injections, it is not something that you want to play around with.

See you at the zoo!

חורף. והחורף הזה הוא קצת מוזר. הגיע באיחור. אבל כשהגיע – נתקלנו בתופעה שונה – ימים רצופים של גשם, כמעט בלי הפסקה. אל תדאגו – בעלי החיים בגן מוגנים ומחוממים היטב. תנאים, שהיה כבר מי שאמר, "הלוואי על כל עם ישראל". בתים מוגנים ומחוממים, לכל בעלי החיים הרגישים לקור ולרטיבות, הרבה אוכל טוב, מטפלים דואגים ומסורים – בקיצור – "אין תלונות".

אפילו ירושלמים כמונו לא רגילים לרצף ארוך של ימי גשם, כמו שהיה בשבועות האחרונים. היו גם 5 ו 4 ימי גשם ברציפות. ולהחזיק את הילדים בבית ("הילדים" שלנו – בעלי החיים) כל כך הרבה זמן ברציפות – זו משימה לא פשוטה כלל ועיקר.

את הפילים ובראשם "גבי" הקטן, מוציאים לחצר בכל התבהרות זמנית – הפילים מתבוססים בשמחה בבואו, ו"גבי" מחליק בעליצות בשלוליות. אבל עם השימפנזים – זה סיפור אחר לחלוטין.

השימפנזים כמונו – הרבה יותר רגישים לקור ורטיבות. אותם, אין ברירה אלא לסגור בבית בכל ימי הגשם. כיצורים חכמים במיוחד – השעמום בבית, כשהם לא יוצאים לשחק ולהוציא אנרגיה בחצר רחבת הידיים, טומן בחובו סכנות. שהייה בבית לאורך ימים קשה.

ביום הראשון שסגורים בבית – זה די נעים ומפנק.

ביום השני – יש פינוקי אוכל מיוחדים והמטפלים אפילו דואגים לתה חם. ביום השלישי – יש צעצועים. צעצועים מיוחדים לקופים. למשל, המון שאריות בדים שגורמות לשמחה גדולה ולהתעסקות של כל חברי הקבוצה, כל הקופים מקטן ועד גדול.

אבל מה עושים ביום הרביעי? – סגורים בבית כבר ארבעה ימים ומשתעממים... ו – מתחילים לריב. קצת מכות, קצת נשיכות, ואפילו "עוג" השליט הכל יכול של השימפנזים – חוטף כמה נשיכות בידו. עצבים... ובצוק העיתים, מטפלי מח' הקופים שהם גם הורים לילדים בעצמם – מגיעים עם הפתרון האולטימטיבי. אולי לא הינוכי, אבל פתרון שתמיד עובד – "אללה, תלכו לראות טלביזיה, תשימו איזו קלטת בוידאו"... והנה, יש לך שקט לפחות לכמה דקות ארוכות.

וזה בדיוק מה שעשו מטפלי הקופים. מכשיר טלביזיה גדול ומכשיר וידאו – הוצבו במסדרון של בית השימפנזים, כך שכל הקופים יכולים לצפות. בתחילה, כדי שלא יבהלו – פשוט צילמנו אותם והקרנו במעגל סגור על המרקע שלפניהם. הדבר גרם להתרגשות גדולה והתרגשות זה הדבר האחרון שרצינו. רצינו להרגיע, להפיג את השעמום, לשמור על השקט והשלווה. לכן עוברים מיד לוידאו. מהארכיון נשלף הסרט המוכר לכל מבקרי הגן (אבל לא לשימפנזים...) "תיבת נח החרת" וההקרנה החלה.

ציקיטה, זקנת השבט – תפסה מייד מקום בשורה הראשונה. הסתכלה במסך בדבקות, בעניין בלתי רגיל, עד שבשלב מסוים חשבו כולם שהיא באמת מבינה את התוכן.

גרמלין – הדור הצעיר – בעיקר נבהל. איך שהחל השידור, ברח והתחבא, אבל מידי פעם הציץ ממקום מחבואו בפלא החדש.

שירלי, עברה, העיפה מבט והמשיכה בדרכה כאילו כלום...

בריגיט – זה עפ"י עדות המטפלים – ישבה מהוררת מול המסך – כאילו העלה הסרט בראשה זיכרונות ילדות...

שאר חברי הקבוצה – איך נגדיר זאת? – גילו התעניינות... לפחות השקט חזר לחצי שעה לבית השימפנזים.

למחרת זה כבר התקדם. בשידור היה "בייבי מוצארט" ואח"כ עוד יום גשם וזה כבר "בייבי באך" ואח"כ מזל גדול – זרחה השמש. מזל גדול – ממש לפני שהשימפנזים, ממש כמו חלק מאיתנו – מתמכרים ל"מכשיר הפלא". בימי הגשם הבאים כבר התברר טעמם של השימפנזים – הכי הם אוהבים סרטי טבע ותוכנית השידורים כבר נבנתה עד לסיומו של החורף.

צוות גן החיות אשתתך באכלה

של משכחת פונדמיסקי

עם אותה של

אדר ז"ל

שונכמרה לאחר מולה קשה.

מתנדבת מסורה ואהבה בגן החיות,

שהקדישה את חייה לשמירת הפבע

ואהבת בעלי החיים.

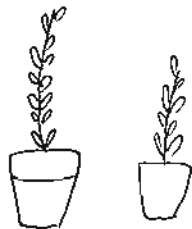
טי"ו בשבט עם היחמורים!

חגיגת הנטיעות של גן החיות - באתר שחרור היחמורים בטחל שורק

הפנינג של שמירת טבע העוסק בבית הגידול היפהפה של הרי ירושלים - פרויקט ההשבה לטבע של היחמורים, החי והצומח של האיזור, טיהור מי הנחלים והרבה פריחות אביב.

הנטיעות יתקיימו, ביום ו', 17 בפברואר, בין השעות 12:30-15:00.

בתכנית -



12:30-13:30 - התכנסות במגרש החניה הסמוך לתחנת הרכבת הישנה של בר גיורא,

בדרך העפר המובילה לשמורת הטבע של נחל שורק.

שילוט ההפנייה יוצב בכביש המוביל מהחניון התחתון של הסטף לבר גיורא.

15:00-12:30 - נטיעות, כיבוד וסיורים סמוך למכלאת האיקלום של היחמורים.

בסיום הנטיעות יקבלו הנוטעים תעודה.

בשטח תתקיימנה הדרכות מגוונות, בתקווה שנראה גם יחמורים המטיילים בחורש הטבעי שבתוך ובסביבת המכלאה.

ההגעה אל האתר ברכבים פרטיים. המעוניינים בהסעה מגן החיות יתקשרו להרשמה בטלפון 02-6750130,

הנסיעה בהסעה מגן החיות כרוכה בתשלום של 3 ש"ח לאדם והיא למנויי הגן בלבד, הנרשמים מראש. מספר המקומות מוגבל!

חגיגת הנטיעות מתאימה להורים וילדים היכולים ללכת הליכה רגלית

סבירה, אין אפשרות לטייל בשטח עם עגלות ילדים.

יש להשמע להוראות הסדרנים בשטח.

נא הצטיידו בכובע, מי שתייה ונעלי הליכה נוחות.

במקרה של גשם - ידחה הארוע כולו ליום ו', 24 בפברואר, באותן השעות.

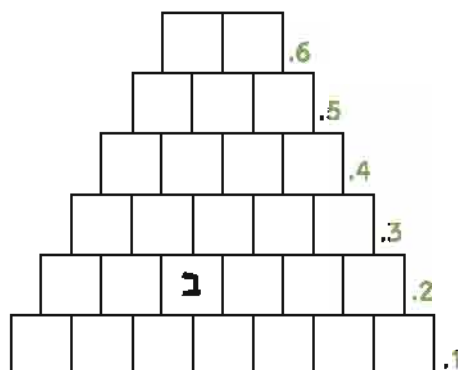
פרטים בטלפון 02-6750125.



במקום תוצב עמדת התרמה למען פרויקט ההשבה לטבע של היחמורים. תרומות תתקבלנה בברכה.

ZOO טריוויה

הפעם הכנו לכם פירמידה העוסקת בבעלי חיים בתנ"ך וגם קצת בט"ו בשבט. חג שמח! (כל שורה בפירמידה מייצגת מילה הגזורה מהמילה שתחתיה - כלומר יש בה אותן אותיות).



בחידון zoo טריוויה הקודם זכתה בפרס: גיטי רוזנר מירושלים. כל הכבוד!

1. אוכל עשב יפהפה המשוחרר לאחרונה בהרי ירושלים ע"י גן החיות.

2. פרי שחור, קשה ומאורך מפירות ט"ו בשבט. אהוב מאד על הפילים בגן.

3. בעל חיים, קרוב של הסוס.

4. דורס, אוכל פגרים, בצבעי שחור לבן ומקורו צהוב, נמצא בצפריית הדורסים.

5. אחד מבניו של נח.

שלחו את הפתרונות ל: ZOO טריוויה, גן החיות התנ"כי, ת.ד. 898 ירושלים 91008.



להסחה בכסף

